

אזכרה לחללי מערכות ישראל בבית העלמין

צור שלום 2011

צפירת הדומיה המוכרת והמצמררת נשמעה זה עתה, ושיגרת החיים בכל רחבי המדינה שבתה לרגע צלול אחד של התייחדות וזיכרון. בבית ובחוצות, במחנות צה"ל ובמקומות העבודה, בבתי הספר ובדרכים, עמדו אזרחי ישראל דום, בתוגה ובהכרת-תודה, לזכרם של חללי צה"ל.

כאן בחלקה הצבאית בבית העלמין בצור שלום, ובבתי העלמין הצבאיים בכל אזורי הארץ, נאספות כעת המשפחות השכולות. פוסעות חרש לאיטן בין טורי האבן הצפופים, אחת אחר אחת עוצרת כל משפחה ומתכנסת שפופה וקודרת בחלקתה הצנועה, מניחה צרור פרחים על השם היקר החקוק בסלע, ושופכת עליו דמעת-יגון וגעגועים. ובהתייחדה עם יקירה עטופה היא מסביב באין רואה בהמיית-ליבם של המוני בית ישראל.

לכם, בני המשפחות, כל יום הוא יום זיכרון והלילות עטויי בכי, געגוע ותחושת החמצה. גם מרחק השנים לא משכיח את הנופלים ולבטח אינו מרפא את הפצע העמוק שנפער בלבכם. במר כאבה כתבה רעיה הרניק, אמה של רס"ן גוני הרניק, שנפל בקרב בבופור:

"ילד השמיע קול,

השמיע קול בחשיכה לציון אות וכיוון.

אני אדליק את האורות, חזור הביתה, חזור לישון.

ילד, אם לא תחזור עכשיו,

כבר לא תחזור.

שום אור לא ידלוק בחשיכה,

הבית שלך יקרוס לצדך, ואני איתך..."

הערב, עת תיפתחנה חגיגות יום העצמאות, נביט בגאווה על כברת הדרך שעברנו בארץ המיוסרת הזאת מיום הקמתה ועל ההישגים הרבים שרשמנו בכלכלה, במדע ובמחקר, ברפואה, בספרות ובתרבות, אך בראשם, נתגאה בנוער שלנו, דור ההמשך.

אולם בטרם יוחג יום העצמאות הששים ושלושה למדינת ישראל נרכין היום את דגלנו ונוקיר את אלה אשר העניקו לנו בגבורתם, בדמם ובחייהם את עצמאותנו. קריית ביאליק שלחה את מיטב בניה ובנותיה למערכות ישראל ולהגנת הארץ וחלקם הלכו ללא שוב. היום נזכור את הנופלים ויחד נישא תפילה – מי ייתן ולא תדעו עוד צער. יהי זכר יקיריכם ברוך.